

בבית המשפט העליון

רע"א 4572/15

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: איתי סלמן

נגד

המשיבים: 1. טופ פייר הפקות ונופש בע"מ
2. נדב שנהב
3. רועי אבן

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי תל
אביב מיום 25.05.2015 בתיק רתק 05-15-034894

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

המבקש הגיש כנגד המשיבים תובענה לבית המשפט לתביעות קטנות. זאת בטענה כי נשלח אליו תוכן פרסומי בלא הסכמתו, באמצעות מסרונים והודעות דואר אלקטרוני. התביעה התקבלה, ונפסקו למבקש פיצוי והוצאות משפט בסך 12,500 ₪ (ת"ק 6183-11-14, כב' השופט א' סלע). בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט המחוזי – נדחתה (רת"ק 05-15-34894, כב' השופטת ע' צ'רניאק). מכאן הבקשה שבפניי. נטען כי בנסיבות העניין – נכון היה לפסוק למבקש פיצוי משמעותי יותר, בגין התכנים הפרסומיים ששוגרו אליו בניגוד לרצונו.

דין הבקשה להידחות. השיקולים לקביעת גובה הפיצוי במקרה כזה מוסדרים בעיקר בסעיף 30א(י) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982. בין היתר יילקחו בחשבון שיקולים הקשורים לאכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו; עידוד הנמען למימוש זכויותיו; והיקף ההפרה (ראו גם רע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.2014)). מהחומר עולה כי בית המשפט לתביעות

קטנות בחן את מכלול השיקולים הרלבנטיים, תוך יישום העקרונות על נסיבות התיק הספציפי. למשל, מחד גיסא – חלק מהחומר הפרסומי נשלח למבקש לאחר שהוא דרש להסירו מרשימת התפוצה; ומאידך גיסא – בית המשפט קמא התרשם כי המשיבים לא היו מודעים למכלול הוראות החוק וכי הם פעלו לתיקון התקלות. סוף דבר – לא שוכנעתי כי נפלה טעות משפטית, ודאי לא כזו שתצדיק התערבות במסגרת בקשת רשות ערעור בגלגול שלישי. מסקנה זו נכונה ביתר שאת משום שמדובר בבקשת רשות לערער על הליך של תביעות קטנות, שם מרחב ההתערבות מצומצם אף יותר (השוו: רע"א 3624/15 אופנהיימר נ' בר זהר (4.6.2015) ובהפניות שם).

לנוכח האמור הבקשה נדחית. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ז' באב התשע"ה (23.7.2015).

ש ו פ ט